

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ – ΑΝΘ ΙΛΙΣΙΩΝ

Ἡ ἑορτὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῶν Ἱεροσολύμων

Μὲ τὸ μήνα Σεπτέμβριο ἀρχίζει κάθε χρόνο τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, ἢ ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ὅπως ἐπικράτησε νὰ ὀνομάζεται ἀπὸ ρωμαϊκὴ παράδοση ἢ 1η Σεπτεμβρίου. Ἡ ὅλη ὑμνολογία τῆς ἡμέρας καὶ οἱ σχετικὲς λειτουργικὲς εὐχὲς περιλαμβάνουν δύο κυρίαρχα μηνύματα.

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ὁ χρόνος δὲν εἶναι ἀτέλειωτος καὶ οὔτε ἄνευ σημασίας. Ἀλλὰ εἶναι ἓνα πνευματικὸ κεφάλαιο πὺ ὀφείλουμε νὰ τὸ ἀξιοποιήσουμε πνευματικὰ στὸ ἔπακρο.

Τὸ δεύτερο μῆνυμα εἶναι ὅτι χωρὶς τὸ Θεό, τὴ δύναμη καὶ τὴ συμπαράστασή Του, δὲν πρόκειται νὰ κατορθώσουμε τίποτε σημαντικό, ἀντίθετα θὰ ματαιοπονοῦμε καί, τελικά, θὰ ἀποτύχουμε ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Γί' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς, στὰ πλαίσια τῆς ἀποστολῆς τοῦ ταπεινοῦ ἐνοριακοῦ περιοδικοῦ μας, στὸ πρῶτο τεῦχος γιὰ τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος, θὰ ἀναφερθοῦμε σὲ μία σχεδὸν ἄγνωστη ἑορτὴ, αὐτὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, πὺ ἑορτάζεται στίς 13 Σε-

πτεμβρίου, τὴν προηγουμένη δηλαδή τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

α) Μερικὰ σύντομα ἱστορικὰ στοιχεῖα

Τό ἔτος 335, στίς 13 Σεπτεμβρίου, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ Μαρτυρίου (Martyrium) πού κτίστηκε ἀπό τό Μ. Κωνσταντῖνο πάνω στόν τόπο τῆς ταφῆς τοῦ Χριστοῦ. Τήν ἐπόμενη μέρα, δεδομένου ὅτι εἶχαν συγκεντρωθεῖ μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν ἐγκαινίων πλῆθος ἐπισκόπων, κληρικῶν καί πιστῶν ἀπό διάφορα μέρη, ὁ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων Μακάριος ἀνύψωσε πάνω στόν ἄμβωνα τόν Τίμιο Σταυρό, προκειμένου νά τόν δοῦν καί νά τόν προσκυνήσουν τὰ συγκεντρωθέντα πλήθη. Ἔτσι γεννήθηκε ἡ ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ («ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ σταυροφανεία»).

Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ ἑορτή τῶν ἐγκαινίων τῆς 13^{ης} Σεπτεμβρίου ἀτόνησε. Παρότι ἔχει εἰδική ἀκολουθία, πού διασώζεται μέχρι σήμερα στό Μηναῖο τοῦ Σεπτεμβρίου, καί παρότι οἱ ἑορταστικές ἐκδηλώσεις διαρκοῦσαν ὀκτώ ἡμέρες, κατέληξε σήμερα νά παίζει ἕνα προεόρτιο ἑορταστικό ρόλο ἔναντι τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως στίς 14 Σεπτεμβρίου, ἡ ὁποία ἀπέκτησε δεσπόζουσα θέση στό ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας, καθότι «ἴσα φέρει τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ».

β) Τὸ θεολογικὸ περιεχόμενον τῆς ἑορτῆς τῶν ἐγκαινίων

Στὸ πρῶτο τροπάριο τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς διαλαμβάνονται τὰ ἐξῆς: «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἃς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσι-

μον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν».

Μὲ τὴ φράση τοῦ τροπαρίου «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων» γίνεται ἀναφορὰ στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων ποὺ ὑπῆρχε ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Μάλιστα δὲ μὲ τὸ πρῶτο παλαιοδιαθηκικὸ ἀνάγνωσμα ποὺ ἀκολουθεῖ, ὅπου ἀναφέρεται ἡ προσευχὴ τοῦ Σολομῶντα μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐγκαίνιων τοῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, περιγράφεται ὁ ρόλος τοῦ Ναοῦ γιὰ τὴν ἰσραηλιτικὴ κοινότητα καὶ τὸ ἀκόμη σπουδαιότερο, ἡ παρουσία καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα στὸ λαὸ ποὺ ἦταν συναγμένος μέσα στὸ Ναό.

Ἄς παρακολουθήσουμε προσεκτικὰ σὲ μετάφραση τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ κείμενο τοῦ βιβλίου Γ' Βασιλειῶν (8, 22-23α, 27β-30): «Στάθηκε ὁ Σολομῶν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο τοῦ Κυρίου, μπροστὰ σ' ὅλη τὴ συνάθροιση τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὕψωσε τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε: «Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, δὲν ὑπάρχει Θεὸς ὅμοιος μ' ἐσένα στὸν οὐρανὸ πάνω καὶ κάτω στὴ γῆ. Ἄν, λοιπόν, ὅλα τὰ οὐράνια δὲν εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ χωρέσεις, πῶς θὰ εἶναι ἀρκετὸς ὁ ναὸς αὐτὸς ποὺ ἔχτισα γιὰ σένα; Παρ' ὅλα αὐτά, δῶσε προσοχὴ στὴ δέησή μου, Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούγοντας τὴν προσευχὴ ποὺ ὁ δούλος σου ἀπευθύνει σ' ἐσένα σήμερα. Μέρα καὶ νύχτα ἔχε τὰ μάτια σου ἀνοιχτὰ σ' ἐτοῦτον τὸν ναό, στὸν τόπο αὐτὸ γιὰ τὸν ὁποῖο εἶπες: "Ἐκεῖ νὰ μὲ λατρεύουν", ὥστε ν' ἀκούῃς τὴν προσευχὴ ποὺ ὁ δούλος σου μέρα καὶ νύχτα στὸν τόπο αὐτὸ θὰ σοῦ ἀπευθύνει. Ἄκουγε καὶ τίς παρακλήσεις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ· ὅσα τυχὸν θὰ σοῦ ζητήσουν σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπο, ἀκουσέ τα ἐσὺ

στὸν οὐρανό, στὸν τόπο ὅπου κατοικεῖς, πραγματοποίησέ τα καὶ δεῖξε τους τὴν εὐσπλαχνία σου».

Ἐπομένως, ἀξίζει κάθε χαρὰ καὶ δοξολογία πρὸς τὸν Θεό, τὴν πηγὴ κάθε ἁγιασμοῦ, γιὰ τὴν εὐκαιρία πού μᾶς δίνει νὰ ἔχουμε ναοὺς, δηλαδή χώρους ὅπου μέσα ἀπὸ συγκεκριμένες διαδικασίες καὶ ἱερουργίες ἁγιαζόμαστε. Αὐτὰ ἐκφράζονται κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο μὲ τὸ ἐπόμενο τροπάριο, δοξαστικὸ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς: «Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τάς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος».

γ) Τὸ πνευματικὸ νόημα τῆς ἑορτῆς

Ἦδη στὰ προηγούμενα τροπάρια πού ἀναφέραμε ὑπάρχουν οἱ νύξεις πρὸς ἐμᾶς νὰ βιώσουμε τὸ πνευματικὸ νόημα τῆς ἑορτῆς. Στὸ πρῶτο τροπάριο ὑπάρχει ἡ πρώτη σαφῆς προτροπή: «... τὰ παρόντα Ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν».

Στὸ δεύτερο τροπάριο ἡ προτροπή γίνεται διαπίστωση καὶ ἀναμονή. Δηλαδή, ἐμεῖς προσφέρουμε στὸ Θεὸ ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν ὀφειλόμενη λατρεία μας καὶ Ἐκεῖνος μὲ τὴ σειρὰ Του μᾶς ἀνταποδίδει μὲ τὸ νὰ μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ νὰ μᾶς προσφέρει τὸ «μέγα ἔλεος», πού εἶναι ἡ σωτηρία. Καὶ τοῦτο, γιὰτὴν γιὰ τὸν Θεὸ ἰσχύει τό: «ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς

προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἐκεῖ ὅμως ποῦ τὸ θέμα τῆς ἄμεσης σχέσης τοῦ θεολογικοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ νοήματος τῆς ἑορτῆς φαίνεται ξεκάθαρα, εἶναι τὸ ἀκόλουθο δοξαστικὸ τῶν στιχηρῶν τροπαρίων τοῦ ἔσπερινοῦ: «Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν». Ἀφοῦ ἐμεῖς στὴ λατρεία μας, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῶν ἐγκαινίων, προσφέρουμε ὕμνο δοξολογίας στὸν Κύριο, ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρακαλοῦμε νὰ ἁγιασθοῦν τὰ πνευματικά μας αἰσθητήρια, ὥστε νὰ μὴ βλέπουμε τὴ ζωὴ μας μὲ τὰ ἀρρωστημένα αἰσθητήρια τῶν παθῶν μας.

Αὐτὴν τὴν ὑγιῆ καὶ μὲ ἐντελῶς καινούρια κριτήρια θεώρηση τῆς ζωῆς μας θὰ τὴ δοῦμε νὰ περιγράφεται στὸ δεῦτερο ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς μὲ τὴ μορφή συγκεκριμένων πνευματικῶν συμβουλῶν καὶ προτρεπόμεστε νὰ τὴν ἀκολουθήσουμε. Ἄς διαβάσουμε τίς σοφώτατες συμβουλές ἀπὸ τὸ βιβλίο τῶν Παροιμιῶν (3, 19-34): «Μὲ τὴ σοφία ὁ Θεὸς θεμελίωσε τὴ γῆ καὶ μὲ τὴ φρόνηση τοὺς οὐρανοὺς στερέωσε· μὲ τὴ γνώση ἀνοίχτηκαν οἱ ἄβυσσοι, καὶ στάλαξαν δροσιές τὰ σύννεφα. Γιέ μου, μὴν παρεκτραπεῖς· φύλαξε τὴ συμβουλή μου καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ σκέφτεσαι, γιὰ νὰ μείνεις στὴ ζωὴ καὶ ἡ χάρις νὰ σὲ περιβάλλει σὰν περικέρατο. Γιὰ νὰ εἶναι γιὰ τὸ σῶμα σου γιαιτρειὰ καὶ θεραπεία γιὰ τὰ κόκαλά σου, ὥστε

«ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Ἔκδοση Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης

Ἄνω Ἰλισίων

Τηλ. 210 7785742 - 210 7486181

email: agmarin@otenet.gr

Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 2013

• Ἀριθ. Φύλλου 188 • Ἔτος ΚΒ'

Ἵπεύθυνος Σύνταξης:

πρωτοπρ. Κων/νος Καραϊσαρίδης

Διανέμεται δωρεάν - Εἰσφορές δεκτές

σ' ὄλους τούς δρόμους σου μὲ ἀσφάλεια νὰ βαδίζεις καὶ τὸ πόδι σου νὰ μὴ σκοντάψει· γιατί ὅταν κάθεσαι δὲ θὰ φοβᾶσαι, κι ὅταν πλαγιάζεις θά' χεις ὕπνο γλυκό· δὲ θὰ φοβᾶσαι ἀπὸ τρόμο ξαφνικό κι ἀπὸ τὶς ἐπερχόμενες τῶν ἀσεβῶν τὶς ἐπιθέσεις· γιατί ὁ Κύριος θά' ναι μαζί σου ὅπου κι ἂν πᾶς, τὰ πόδια σου θὰ τὰ στηρίζει γιὰ νὰ μὴν κλονιστεῖς. Μὴν παύεις τὸν φτωχὸ νὰ εὐεργετεῖς, ὅταν τὸ χέρι σου μπορεῖ νὰ βοηθάει· μὴν τοῦ πεῖς: «Φύγε καὶ ξαναέλα· αὔριο θὰ σοῦ δώσω», ἐνῶ μπορεῖς νὰ τὸν εὐεργετήσεις τώρα· γιατί δὲν ξέρεις τί θὰ φέρει ἡ ἐπόμενη μέρα. Μὴ σχεδιάζεις τὸ κακὸ στὸ φίλο σου ἐνάντια, σ' ἐκεῖνον πού κοντά σου μένει καὶ σ' ἐμπιστεύεται. Χωρὶς αἰτία μὴ φιλονικεῖς μὲ ἄνθρωπο, μήπως κι αὐτὸς κακό σοῦ κάνει. Μὴν ἀποκτήσεις τὰ αἴσχη τῶν ἀνθρώπων τῶν κακῶν, οὔτε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους νὰ ζηλέψεις· γιατί εἶναι γιὰ τὸν Κύριο ἀκάθαρτος κάθε παράνομος, καὶ νὰ συναναστρέφεται μὲ τοὺς δικαίους δὲν μπορεῖ. Στῶν ἀσεβῶν τὰ σπίτια πέφτει ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ οἱ κατοικίες τῶν δικαίων εὐλογοῦνται. Ὁ Κύριος ἐναντιώνεται στοὺς ὑπερήφανους, ἐνῶ δίνει τὴ χάρη του στοὺς ταπεινούς».

Συμπέρασμα: ὅλα μιᾶνε γιὰ κάτι νέο.

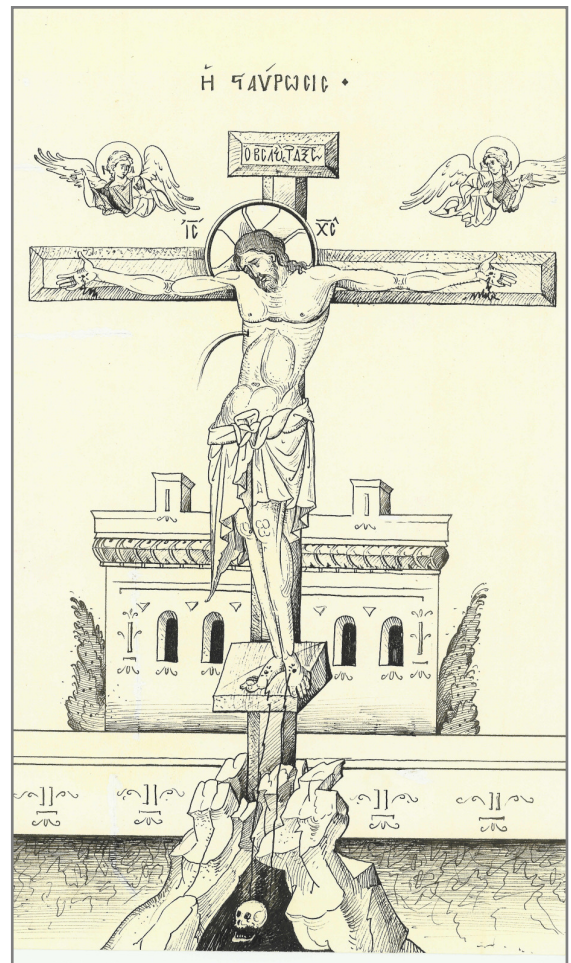
- Νέα ἐκκλησιαστικὴ χρονιά.
- Μία νέα εὐκαιρία γιὰ πνευματικούς ἀγῶνες.
- Μία προσπάθεια γιὰ ἐσωτερικὴ ἀνακαίνιση.
- Ἀκόμη μία εὐκαιρία γιὰ ἐσωτερικὰ πνευματικὰ ἐγκαίνια τῆς ὑπαρξῆς καὶ τῆς καθημερινότητάς μας.

*Πρωτοπρεσβύτερος
Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης*

Τὸ σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡ σημασία του*

Ὁ Σταυρὸς καὶ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ εἶναι δύναμη Θεοῦ, γιατί ὁ Χριστὸς εἶναι πάντοτε παρὼν σ' αὐτά... ὁ Σταυρὸς ἔχει πάντοτε δύναμη, χάρις στὴ δύναμη Ἐκείνου ποὺ σταυρώθηκε ἐπάνω του, καὶ εἶναι πάντοτε ζωοποιὸς χάρις στὴ ζωὴ, ποὺ κρεμάστηκε ἐπάνω του. «Σχηματίζουμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ στὸ μέτωπό μας, τὴν καρδιά, τοὺς ὤμους μας, γιὰ νὰ περιτειχίσουμε μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ τὰ ὄργανα αὐτὰ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ τὰ καταστήσουμε ὄργανα μόνο δικαιοσύνης, γιὰ νὰ σταυρώσουμε χάριν τοῦ Χριστοῦ ὁλόκληρο τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο, ποὺ ἐκδηλώνει τὴν ἀμαρτωλὴ καὶ θεομίσητη δράση του στίς σκέψεις, στὰ συναισθήματα, στίς ἐνέργειές του, καὶ νὰ ξαναζωντανέψουμε τὸν νέο, ποὺ δημιουργήθηκε κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐν δικαιοσύνη καὶ ἀγιασμῶ...

Τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ποὺ κάνουν οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ εἰκονίζει ὁλόκληρη τὴν οὐσία τῆς πίστεώς μας, τὴν ἁγία Τριάδα, τὴ θαυμαστὴ σωτηρία μας, ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἁγία Τριάδα μὲ τὴν ἐνσάρκωση, τὰ πάθη, τὸν θάνατο καὶ τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ».

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς στὴν Ε' Διδαχὴ του μάς λέγει πῶς καὶ γιατί πρέπει νὰ γίνεται τὸ Σημεῖο τοῦ Τιμίου

Σταυροῦ: «Ἀκούσατε, Χριστιανοί μου. Τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο μᾶς λέγει. Ἡ ἅγια Τριάς δοξάζεται στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους πιο πολὺ καὶ πιο καλὰ ἀπὸ ὅ,τι ἐδῶ στὴ γῆ ἀπὸ ἐμᾶς. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμης; Σμίξεις τὰ τρία δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ σου, καὶ μὴ μπορώντας νὰ ἀνεβῆς στὸν οὐρανὸ νὰ ἐνωθῆς μὲ τοὺς ἀγγέλους νὰ προσκυνήσης καὶ νὰ δοξολογήσης τὴν ἅγια Τριάδα, βάνεις τὸ χέρι σου στὸ κεφάλι σου, πὺ εἶναι ἐπάνω καὶ στρογγυλὸ καὶ συμβολίζει τὸν οὐρανό, καὶ λέγεις: καθὼς σεῖς οἱ ἄγγελοι δοξάζετε τὴν ἅγια Τριάδα, ἔτσι καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος δοῦλος τῆς τὴν ἅγια Τριάδα προσκυνῶ. Καὶ καθὼς αὐτὰ τὰ τρία δάχτυλα εἶναι καὶ ξεχωριστὰ καὶ ἐνωμένα, ἔτσι καὶ ὁ Θεός, εἶναι καὶ τρία πρόσωπα καὶ ἕνας Θεός. Κατεβάζεις μετὰ τὸ χέρι σου στὴν κοιλία σου καὶ λέγεις: Σὲ προσκυνῶ καὶ Σὲ λατρεύω, Κύριέ μου, ὅτι κατεδέχθης καὶ ἐσαρκώθης εἰς τὴν κοιλία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου γιὰ τὴ σωτηρία μας· τὸ βάνεις εἰς τὸν δεξιό σου ὦμο καὶ λέγεις: Σὲ παρακαλῶ, Χριστέ μου, νὰ μὲ συγχωρήσης καὶ νὰ μὲ βάλῃς στὰ δεξιά Σου μὲ τοὺς δικαίους. Βάνοντάς το δὲ στὸν ἀριστερὸ ὦμο σου λέγεις: Σὲ παρακαλῶ, Κύριε, μὴ μὲ βάλῃς μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς, ἀριστερά. Ἐπειτα κύπτοντας κάτω στὴ γῆ λέγεις: Σὲ δοξάζω, Θεέ μου, Σὲ προσκυνῶ καὶ Σὲ λατρεύω, γιατί ὅπως μπῆκες Σὺ στὸν τάφο γιὰ μᾶς, ἔτσι θὰ μῶ κι ἐγώ. Ἐπειτα σηκώνεσαι ἐντελῶς ὄρθιος, φανερώνοντας ἔτσι τὴν Ἀνάσταση, καὶ λέγεις: Σὲ δοξάζω, Κύριε καὶ Σωτῆρα μου, Σὲ προσκυνῶ καὶ Σὲ λατρεύω. Γιατί ἀνεστήθης ἀπὸ τοὺς νεκροὺς γιὰ νὰ μᾶς χαρίσης τὴν αἰώνια ζωή. Αὐτὸ σημαίνει ὁ Πανάγιος Σταυρός».

(* Ἀπό τό βιβλίο: π. Κ. Καραϊσαρίδη, Ἐμπειρίες Λειτουργικῆς Ζωῆς)